

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0
M K S. M K S

Zvende nye Sange.

Den Første:
[Michelsen, Carl Johan]
I Anledning af en Nordmands
og en Jødes Samtale.

Den Anden:

En Fædrenelandsfang.

V box 10 : 295

Christiania 1849.

Forlagt af Edvard Westgaard.

[Michelsen, Carl Johan]

I Anledning af en Nordmands og en Jodes Samtale.

Mel. Kong Ring sad glad i Hoibænk.
Nordmanden.

Du Jode, som ombandrer i alle Verdens Land,
Jeg vil dig her nu spørge, hvad du er for en Mand,
Mens det dig bliver negtet at komme i vort Land,
O! hør mig kjære Jode, og svar mig her paa Stand.

Joden.

Det er et Sted i Loden, som os forbyder det
At træde ind i Norge og tage Borgerret;
Det siger, at ei Joder i Norges Land skal boe,
Naar de ei vil antage den kristelige Tro.

Nordmanden.

Men hør mig nu her, Jode, hvad jeg vil sige dig:
Man siger udi Norge, at du er meget riig,
Og derfor er' de bange, at du skal føre Krig
Imod de Mænd i Norden, som vil dig være liig.

Joden.

Vel har vi Joder Penge, men føre ikke Krig,
Men vores Rigdom haver gjort mangen Fattig riig,
Eh! vores Rigdom hviler ei dybt paa Eriners Bund,
Men mangen Fattig haver den skaffet Brød i Mund.

Nordmanden.

Om du engang i Liden af Norges Storthingsmænd
Sit Indfødsret i Landet og boe iblandt dets Mænd,
Hvad vilde du da gjøre udi det kolde Nord
For at udbrede Velstand iblandt det Folk, der boer?

M K S
Joden.

Dertil vil jeg oprette Fabrikker udi Nord,
Saa vil jeg Bonden lære at dyrke bedre Jord,
Jeg Penge ei vil spare for at oprette Alt,
Hvor Fattigmand kan tjene og faae sig godt betalt.
Nordmanden.

O! det var ædelt, Jode; hvis du det gjøre vil,
Da kan saamæn jeg sige, at du er meget snild;
Da vilde ei saamange af Landet reise ud;
Naar de fik Arbeid hjemme, de priste deres Gud.
Joden.

Adjs du norske Broder, nu maa jeg reise hjem
Fra dig og fra dit Norden; vi sees vel igjen;
Med Laarer udi Dine jeg hukker paa den Mand,
Som idrigt for mig kjæmped' ndi dit Fødeland.
Nordmanden.

Lev vel, du gode Jode; tør Laaren af din Kind
I Norge findes endnu fleer Mænd af ædelt Sind,
Som vil sig dig antage og føre frem din Sag,
Som Bergeland har føret for dig saamangen Dag.
Nordmanden.

De Joder og vi Christne en fælles Fader har,
Som throner udi Himmelen, han Altting skaber har,
Og derfor bør vi ikke forskyde dette Folk,
Men heller for dem være en kjærlig Frihedstolk.

Fædrenelandsfang.

Mel. Vintren rasat ut blandt våra Fjällar.

Solen smiler over Norges Dale,
Somrens Glæder trives i vort Nord,
Festlig Dands er nu i alle Sale,
Fryd og Fred i alles Hjerter boer;

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

∴ Derfor vil vi være glade Venner,
Dg glemme vores Sorg i grønne Lund,
Dg tomme vores Glas som frie Sønner
Af vort gamle, gamle, elskte Nord. ∴

Hylde gamle Norge, kjære Venner,
Det os fostret har udi sin Favn,
Derfor vil vi som dets kjække Sønner
Tappert kjæmpe for dets frie Navn,
∴ Dg som Norges Sønner troe vi blive
Mod vor Konge og det skønne Nord,
Norges tappre Helte aldrig vige
For sin Fiende paa denne Jord. ∴

Friheds: Solen straaler udi Norden,
Gid den evigt, evigt straale maa!
Norge er vort elskte Land paa Jorden,
Bed dets Fjeld vi trygt kan staae;
∴ Derfor vil vi og som norske Helte
Vaage tappert over Norges Fjeld,
Dg en Skaal udromme udi Telte,
Som er reiset iblandt Norges Fjeld.

E. D. W.

K S
Kjøbenhavn

K S

Trykt hos Chr. Schibsted.